ساز و کار خرید و فروش برق نیروگاه‌های خصوصی

تکلیفی که دولت در راستای اصل ۴۴ قانون اساسی بر عهده وزارت نیرو قرار داده مربوط به فروش برخی نیروگاه‌ها به مردم بوده و در این راستا تکلیفی برای خرید برق از بخش خصوصی به قیمت مشخصی از سوی دولت و مجلس ارائه نشده است. وزیر نیرو با بیان این مطلب افزود: در این راستا وزارت نیرو باید با چانه‌زنی‌هایی که با بخش خصوصی انجام می‌دهد بر سر قیمت توافق کند که البته این قیمت برای هر نیروگاه بسته به راندمان و میزان تولید متفاوت است. وی با اشاره به عوامل تأثیرگذار در راندمان نیروگاه‌ها تصریح کرد: نیروگاه‌های احداث شده از سوی بخش خصوصی دارای راندمان‌های مختلف و نرخ‌های برق متفاوتی هستند، بنابراین وزارت نیرو بر اساس کار کارشناسی به خرید برق اقدام می‌کند که البته میزان سرمایه گذاری و قیمت تمام شده تولید برق نیز می‌تواند در رقم خرید برق مؤثر باشد. وزیر نیرو گفت: از این بابت نگرانی وجود ندارد، زیرا نرخ تکلیفی از سوی دولت در مورد فروش برق به مردم وجود دارد و در مورد خرید برق از بخش خصوصی دست وزارت نیرو باز است و قطعا این وزارتخانه نرخی را انتخاب می‌کند که مقرون به صرفه برای تولیدکننده برق باشد؛ چراکه اگر این نرخ موجب ضرر سرمایه گذار باشد حاضر به سرمایه‌گذاری مجدد نیست.

گزیده اخبار

مصرف برق در تهران ۴ درصد افزایش یافت

مدیرعامل شرکت برق منطقه‌ای تهران گفت: حداکثر بار مصرف برق در تهران در حال حاضر ۱۲۰۰ مگاوات است که نسبت به مدت مشابه سال قبل ۴ درصد افزایش دارد. میرفتاح فتاح قره باغ در گفت‌وگو با فارس اظهار داشت: رشد مصرف برق به دلیل کاهش بیش از حد دما یک حالت طبیعی است اما به هر حال از شهروندان تقاضا می‌شود تا در مصرف برق صرفه‌جویی کنند.

وی ادامه داد: قطعی برق در تهران مطمئنا به زودی با سوخت‌رسانی به نیروگاهها مرتفع خواهد شد.

وی با بیان اینکه گازرسانی به نیروگاه‌های تهران در حال حاضر متوقف شده است، ادامه داد: نیروگاه‌های شهر تهران روزانه ۳۰ میلیون مترمکعب گاز مصرف می‌کنند بنابراین چنانچه این میزان گاز به نیروگاهها ارسال نشود شهروندان به مشکل کمبود سوخت گاز مواجه می‌شوند به همین دلیل نیروگاه‌های تهران در فصل زمستان با سوخت مایع اقدام به تولید برق می‌کنند.

شرکت گازپروم روسیه از ایران گاز می‌خرد

شرکت گازپروم روسیه برای تأمین گاز خط لوله سوت استریم که گاز را به اتحادیه اروپا صادر می‌کند، از ایران گاز می‌خرد.

به گزارش مهر به نقل از پایگاه خبری «یترنشنال نیوز»، شرکت بزرگ گازپروم روسیه برای تأمین گازخط لوله سوت استریم که گاز را از طریق بلغارستان به کشورهای اتحادیه اروپا منتقل می‌کند، از ایران و آذربایجان گاز خریداری می‌کند.

روسیه برای ساخت این خط لوله و ارتقای موقعیت خود در تأمین انرژی اروپا قراردادی ۱۵ میلیارد دلاری با بلغارستان امضا کرد. این خط لوله با گذشتن از بلغارستان و ترکیه موجب دسترسی مستقیم اروپا به گاز صادراتی روسیه می‌شود.

رشد تولیدات زیربنای‌ای صنعت را آسیب‌پذیر کرده است

نخستین سمینار استاندارد و ایمنی در صنعت سیم و کابل ایران، دیروز با حضور رئیس مؤسسه استاندارد برگزار شد. هاشمی، رئیس کمیسیون صنایع و معادن در این همایش با بیان این که هماکنون عقاب بدشانسی بالای سر صنعت نشسته است گفت: متأسفانه آنچه که بتواند در راستای تقویت اقتصاد ملی رخ دهد در این بخش وجود ندارد و سیستم‌های توزیع، کیفیت، تولید و سیستم بانکی نیز هنوز مسئله دارند.

وی خطاب به تولیدکنندگان سیم و کابل گفت: جعل نشان استاندارد و تولید کالای بی‌کیفیت و تقلبی تنها درد شما نیست بلکه صنایع دیگر نیز این مشکل را دارند زیرا تولیدات زیربنایی پدر تولید را درآوردهاند.

منابع ذخیره ارزی در پارس جنوبی

به تولید نرسیدن هر فاز پارس جنوبی سالانه یک میلیارد دلار عدم‌النفع به همراه دارد و بنابراین تأخیر در راه‌اندازی فازهای ۶ تا ۱۰ منجر به ۵ میلیارد دلار عدم‌النفع شده است.

به گزارش ایسنا، کمال دانشیار رئیس کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی با بیان این مطلب اظهار کرد: به نظر می‌رسد حدود ۲۰ درصد به تحقق نرسیدن برنامه راه‌اندازی این فازها مشکلات فایناتس و توطئه‌های آمریکا است.

وی افزود: علاوه بر منابع داخلی باید از حضور شرکت‌های خارجی که تحت تأثیر سیاست‌های آمریکا قرار ندارند، برای سرمایه‌گذاری استفاده کنیم.

رئیس کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی با تأکید بر این که برای توسعه فازهای پارس جنوبی نیاز است علاوه بر فایناتس از منابع مالی متفاضیان اعطا می‌کنند استفاده شود، خاطرنشان کرد: در حال حاضر به دلیل شرایط سیاسی موجود، برخی از بانک‌های خارجی پروژه‌های پارس جنوبی را فایناتس نمی‌کنند که برای جبران این وضعیت نیاز است از منابع مالی حساب ذخیره ارزی یا ۷۰ میلیارد دلار درآمد فروش نفت که در حساب بانک‌های خارجی وجود دارد، استفاده کنیم.

«ایران» از اصلاح تأمین مالی بخش مسکن گزارش می‌دهد

۷۰ سال تسهیلات در تأمین مسکن

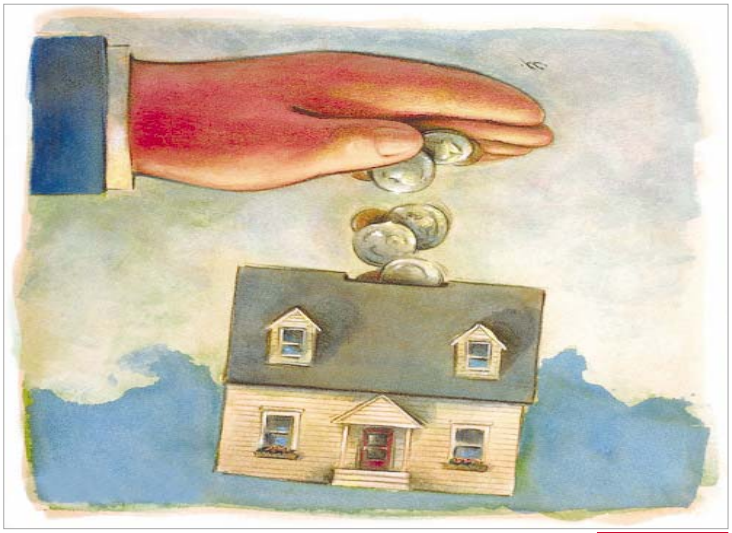

زهره افشار

سیاست‌های اعتباری مسکن نقش بسزایی در بازار مسکن ایفا می‌کند نه تنها در کشور ما بلکه در همه کشورهای جهان تسهیلات بانکی به عنوان مهمترین ابزار خرید مسکن برای بسیاری متقاضیان به‌شمار می‌رود.

در کشور ما نیز همانند سایر کشورهای جهان تسهیلات بانکی جزءلاینفک خریدمسکن برای بسیاری از متقاضیان مسکن بویژه اقشار متوسط و کم درآمد جامعه به حساب می‌آید، هرچند تأثیرگذاری تسهیلات مسکن و سقف آن در ایران با دیگر کشورهای توسعه یافته و حتی برخی کشورهای در حال توسعه قابل مقایسه با هم نیستند.

در اغلب کشورهای پیشرفته و حتی در حال توسعه اعتبارات سیستم بانکی و مؤسسات اعتباری بین ۸۰ تا ۹۸ درصد کل هزینه خرید مسکن را پوشش می‌دهد و این در حالی است که در کشور ما تسهیلات اعطایی این بخش برای خرید یک مسکن متعارف با حداقل وسعت و امکانات به طور میانگین ۳۰ تا ۴۰ درصد کل هزینه خرید مسکن را دربرمی‌گیرد. درصد پوشش در شهرهای کوچک بیشتر و در تهران و دیگر کلانشهرها کمتر و در برخی موارد به ۱۰ تا ۲۰ درصد کل قیمت مسکن می‌رسد.

● پرداخت تسهیلات مسکن از چه زمانی در ایران آغاز شد؟

تاریخچه پرداخت تسهیلات مسکن در کشور ما به سال ۱۳۱۷ و زمان تأسیس بانک رهنی ایران برمی‌گردد. در این سال وزارت دارایی مجاز می‌شود بانکی به اسم بانک رهنی ایران با سرمایه ۲۰۰ میلیون ریال تأسیس کند که در قالب فعالیت این بانک و به تقلید از روش معمول آن سال‌ها در کشور آلمان، فعالیتی به نام صندوق پس‌انداز مسکن در ایران شکل می‌گیرد.

بانک رهنی ایران علاوه بر اعطای تسهیلات برای خرید خانه تهیه و اجرای طرح‌های خانه‌سازی و آپارتمان‌سازی برای طبقات متوسط و کم‌درآمد را در دستور کار خود قرار داده بود.

این بانک از آغاز فعالیتش تا اوایل دهه ۵۰ موفق به پرداخت ۴۵ هزار فقره وام مسکن به مبلغ ۴۳ میلیارد ریال شد. پس از آن بانک مسکن این وظیفه را برعهده گرفت. این بانک در سال ۱۳۵۸ براساس لایحه قانونی اداره امور بانک‌ها مصوب شورای انقلاب اسلامی از ادغام بانک‌های رهنی ایران، ساختمان، شرکت‌های سرمایه‌گذاری‌های ساختمانی بانک‌های ایران و سایر شرکت‌های پس‌انداز وام مسکن کوروش، اکباتان، پاسارگاد در تهران و در شهرستان‌ها شرکت‌های پس‌انداز وام مسکن مشهد، تبریز، شیراز، اصفهان، اهواز، گیلان، همدان، کرمانشاه، مازندران، گرگان، سمنان و آبادان تشکیل شد.

هرچند طیف غالب ترکیب جدید که تحت عنوان «بانک مسکن» فعالیت بانکی خود را در بخش ساختمان آغاز کرد از هر حیث شبیه بانکی رهنی ایران بود ولی به هر جهت باید تسهیلات اعطایی توسط بانک مسکن را به عنوان نماد سیاست‌های اعتباری مسکن ایران در سال‌های بعد از انقلاب به شمار آورد و بدون شک بررسی نقش آن در بازار مسکن ایران می‌تواند ما را به جواب این پرسش برساند که تسهیلات اعطایی بخش مسکن تا چه حد در بازار مسکن تأثیرگذار بوده است؟

● کارآمدی تسهیلات مسکن

تسهیلات اعطایی بخش مسکن در کشور ما از طریق سپرده گذاری (صندوق پس‌انداز مسکن) تنها از سوی بانک مسکن صورت می‌گیرد.

ولی در چند ساله اخیر چندین بانک خصوصی نیز وارد این عرصه شده‌اند و وام‌هایی را به متقاضیان اعطا می‌کنند که حتی تا ۷۰ درصد کل قیمت مسکن را شامل می‌شود با وجود این از آنجایی که این تسهیلات نرخ‌های بهره بالایی دارند از اقبال عمومی برخوردار نبوده و تنها توانسته‌اند قشر مرفه جامعه با درآمد بالا را جذب خود کنند.

در این میان بانک مسکن سالانه به تنهایی پرداخت حدود ۳۰ درصد تسهیلات اعطایی بخش مسکن را برعهده دارد. سقف تسهیلات اعطایی توسط بانک مسکن از بدو فعالیت این بانک تاکنون هفت بار افزایش داشته است. سقف تسهیلات صندوق پس‌انداز مسکن بانک مسکن در سال ۶۹ معادل ۱/۵ میلیون تومان بوده که در سال‌های ۷۳، ۷۴ و ۷۷ به ترتیب به ۲/۵، ۳/۵ و ۵ میلیون تومان افزایش یافته است.

در سال ۸۱ سقف تسهیلات مسکن به ۷ میلیون تومان، در سال ۸۳ به ۱۲ میلیون تومان و بالاخره در سال ۸۶ به ۱۸ میلیون تومان رسید که هم اکنون نیز سقف تسهیلات صندوق پس‌انداز مسکن همان ۱۸ میلیون تومان با نرخ بهره ۱۱ درصد است.

برخی کارشناسان با بررسی آماری نسبت سقف تسهیلات مسکن به قیمت مسکن در این سال‌ها، معتقدند که افزایش سقف تسهیلات مسکن در این سال‌ها در بیشتر موارد تورمزا و با افزایش قیمت مسکن همراه بوده است.

به عقیده بسیاری از کارشناسان روند اعطای تسهیلات بانکی مسکن به عنوان یک بانک تخصصی طی سال‌ها معتقدند که این بانک به مرور از یک عرضه‌کننده تسهیلات به تولیدکنندگان واحدهای مسکونی بویژه انبوه‌سازان به عرضه‌کننده تسهیلات به متقاضیان واحدهای مسکونی ساخته شده و انفرادی‌سازان تغییر جهت داده و فعالیت‌های خود را در جهت عرضه منابع اعتباری به تولیدکنندگان به شدت کاهش داده که این سیاست عدم رشد متناسب عرضه واحدهای مسکونی را به دنبال داشته است.

در همین حال عدم تعادل بین عرضه و تقاضای مسکن زمینه افزایش ناگهانی بهای واحدهای مسکونی را فرهم زده است که این مسئله اگرچه در برخی سال‌ها باعث ایجاد رونق در بخش مسکن و تشویق ساخت و ساز واحدهای مسکونی شد ولی در مقابل عده بیشماری از افراد کم درآمد جامعه را از گردونه متقاضیان بالقوه مسکن خارج و دست یافتن به مسکن مناسب برای آنان را تبدیل به یک آرزو ساخته است.

از سوی دیگر نتایج بررسی تابع عرضه مسکن در این سال‌ها نشان‌دهنده پائین بودن حساسیت عرضه مسکن نسبت به اعتبارات است.

هرچه شبکه بانکی و مؤسسات اعتباری سهم بیشتری از هزینه مسکن را تأمین کنند، حساسیت تولیدکننده و متقاضی مسکن نسبت به تغییرات در مبلغ اعتبار، شرایط و نحوه بازپرداخت تسهیلات افزایش می‌یابد.

در اغلب کشورها بهای مسکن بین ۳ تا ۵ برابر درآمد سالیانه خانوار است ولی در ایران این رقم برای خرید یک مسکن حداقل از ۱۰ برابر درآمد سالانه فراتر می‌رود

برابن اساس پائین بودن حساسیت عرضه مسکن نسبت به اعتبارات در ایران حاکی از عملکرد ناموفق سیاست های اعتباری و اتخاذ سیاست‌های غیرکارآمد در این بخش است.

همچنین پائین بودن سقف تسهیلات بانکی در مقایسه با قیمت و هزینه تولید مسکن، عدم تناسب رشد سقف تسهیلات بانکی و رشد قیمت مسکن، همچنین سهم بالای اقساط تسهیلات از درآمد خانوار از جمله عواملی است که موجب کاهش اثربخشی سیاست‌های اعتباری بخش مسکن شده است.

کمال اطهاری کارشناس ارشد مسکن در خصوص ناکارآمدی تسهیلات مسکن در ایران می‌گوید: تسهیلات بانکی موقعی در بازار مسکن یک کشور جواب می‌دهد که هم نظام تولید مسکن و هم نظام مالی آن به بلوغ رسیده باشد و این چیزی است که هنوز در کشور ما وجود ندارد.

به گفته وی در کشورهای توسعه یافته و برخی کشورهای جهان سوم که به بلوغ رسیده‌اند، تولید مسکن صنعتی شده، زمین به قیمت تولید به علاوه سود علاداته و مثل کالاهای دیگر برای تولید مسکن عرضه می‌شود. بالطبع در چنین شرایطی بهای مسکن بهای متعارفی می‌شود.

آمار نشان می‌دهد در اغلب کشورهای پیشرفته و در حال توسعه بهای مسکن بین ۳ تا ۵ برابر درآمد سالیانه خانوار است و این در حالی است که در ایران این رقم برای خرید یک مسکن حداقل از ۱۰ برابر درآمد سالانه خانوار نیز بیشتر می‌شود.

اطهاری با تأیید این مسأله می‌افزاید: در چنین شرایطی که بهای مسکن متعارف نیست، هر قدر ما سقف تسهیلات مسکن را بالا ببریم فقط تورمزا خواهد بود و این تسهیلات به دست متقاضی واقعی مسکن نمی‌رسد.

وی معتقد است برای برون رفت از این وضعیت باید سیاست‌های اعتباری جدیدی به اجرا درآید.

اطهاری با تأکید بر لزوم اعطای تسهیلات ارزان‌قیمت به تولیدکنندگان صنعتی مسکن، می‌افزاید: در صورتی که به این دسته از سازندگان همانند تولیدکنندگان صنعتی دیگر بخش‌ها تسهیلات ارزان‌قیمت اختصاص دهیم می‌توان امیدوار بود که به سمت صنعتی‌شدن تولید مسکن برویم که این امر می‌تواند به کاهش قیمت تمام شده مسکن بینجامد.

وی همچنین با اظهار تأسف از این‌که ایران هم‌اکنون جزو معدود کشورهایی است که بازار رهن ثانویه در آن راه‌اندازی نشده است خاطرنشان می‌کند: راه‌اندازی این بازار می‌تواند منابع مالی در اختیار، برای اعطای تسهیلات را به طور قابل ملاحظه افزایش دهد.

گفتنی است هم‌اکنون کمبود منابع مالی در اختیار بانک مسکن یکی از چالش‌های پیش روی سیاست‌های اعتباری مسکن به شمار می‌رود.

در همین حال فرید جلالی رئیس طرح و برنامه بانک مسکن با اشاره به این‌که بانک مسکن اجرا‌کننده سیاست‌های مصوب شورای پول و اعتبار است، می‌افزاید: بزرگترین چالش پیش روی ما هم‌اکنون کمبود منابع درگیر بخش مسکن است و این امر موجب شده در زمان‌هایی که بخش مسکن در رونق به سر می‌برد منابع سرگردان وارد بخش شده و با رکود از بخش خارج شود.

وی معتقد است دولت باید نهادهای مالی بخش را از طریق سیستم بانکی و بورس افزایش دهد.

وی می‌گوید: در ۱۰ سال گذشته روش سنتی ساختمان‌سازی در ایران تغییر نیافته و این یکی از مهمترین دلایل بالا بودن کاذب قیمت است؛ از سوی دیگر در چنین شرایطی اقشار کم‌درآمد قدرت خرید لازم را ندارند و این وظیفه دولت است که سیاستی را اتخاذ کند که به توانمندسازی اقشار کم‌درآمد بینجامد.

بانک مسکن در سال ۸۵ بالغ بر ۷۳ میلیارد ریال تسهیلات به بخش مسکن تزریق کرد.

این مقام مسئول بانک مسکن در پاسخ به این پرسش که آیا این میزان تسهیلات جوابگوی متقاضیان مسکن بوده، گفت: البته نیاز واقعی بخش مسکن بسیار بیشتر از این میزان است، ولی باید توجه داشت که افزایش قابل ملاحظه این اعتبار در حیطه وظایف دولت است. اما پیروز حناجی استاد دانشگاه معتقد است باید موضوع را از منظری دیگر مورد بررسی قرار داد. وی می‌گوید: چالش پیش روی بخش مسکن ما ریشه در ساختار اقتصادی آن دارد.

به گفته وی در کشوری که تورم غیرمسبی بالایی دارد و دارایی مردم هر در ایران را به فال نیک بگیریم و از همه ظرفیت‌ها برای تداوم فعالیت این بانک‌ها در ایران استفاده کنیم.

متأسفانه یکی از اشکالات سیستم بانکی کشور این است که در حال حاضر اغلب بانک‌ها در اختیار دولت بوده و فعالیت بانک‌های خصوصی در ایران محدود است ضمن این که دولت با دادن وام و تسهیلات تکلیفی منابع بانک‌ها را مورد استفاده خود قرار می‌دهد.

در این حالت تسهیلات به بخش خصوصی کاهش یافته و سیستم بانکی باید جبران هزینه‌های خود را از طریق بالا بردن سود بانکی اعمال نماید، اما با ورود بانک‌های خارجی مردم می‌توانند اعتبارات و تسهیلات ارزان را با نرخ سود بانکی استاندارد (جهانی) بگیرند و مسئله اندانخته و تقاضای کاذب تعیین کننده شود، در چنین شرایطی حتی اگر حجم و سقف تسهیلات مسکن را هم افزایش دهیم به تقاضای کاذب کمک شده و تأثیرگذاری واقعی در بخش نخواهد داشت.

وی معتقد است دولت باید تمام توان خود را در بخش مسکن کم‌درآمدها به کارگیرد.

به هر روی وجود اشکال در سیاست‌های اعتباری مسکن در کشور ما کاملا مشهود است ولی به نظر می‌رسد این معضلات بیشتر ریشه در ساختار اقتصادی کشور دارد و برای بازکردن این گره کور که از اول بنای آن کج به پا شده باید زمینه‌هایی آن را در اقتصاد کشور اصلاح کرد، در غیر این صورت بحث اعطای تسهیلات و قانونمند کردن و سیستم دادن به آن در کشور ما تا زمانی که به روش علمی و مطابق با روش‌های پذیرفته شده در کشورهای پیشرفته و یا در حال توسعه انجام نشود به همین صورت خواهد ماند.

خبر

توافق نهایی صادرات آب ایران به کویت تا ماه آینده

معاون وزیر نیرو در امور آب و آبفا از رفع نگرانی مربوط به کمبود آب در کشور و همچنین احتمال توافق نهایی بر سر موضوع صادرات آب ایران به کشور کویت تا یک ماه آینده خبر داد.

رسول زرگر در یک نشست خبری با تشریح آخرین وضعیت بارندگی در سطح کشور، وضعیت مخازن سدها، اعتبارات بخش آب در سال ۸۷ و استفاده از پساب تصفیه خانه ها گفت: سال آبی ۸۶ – ۸۷ شروع شده و بر خلاف تصور مردم کمتر از سال گذشته بارندگی در کشور صورت گرفت به نحوی که در سه ماهه سوم امسال، کشور یک پاییز نیمه خشک را تجربه کرد.

معاون وزیر نیرو در امور آب و آبفا افزود: میزان بارندگی در پاییز امسال نسبت به سال قبل ۵۰ درصد کمتر بود که سبب ایجاد نگرانی برای ما شده بود اما در دی ماه شاهد چندین مورد بارش مطلوب بودیم به نحوی که کل بارش چهار ماهه تا پایان دی ماه به ۱۳۰ میلیارد متر مکعب رسید که این رقم معادل ۸۵ میلی متر در گستره سطح کشور است، ضمن اینکه این میزان نسبت به دوره بلند مدت ۳۹ ساله ۱۵ درصد و نسبت به دوره مشابه سال قبل ۱۸ درصد کاهش را نشان می‌دهد.

وی تصریح کرد: از ۴۰ میلیارد متر مکعب بارش صورت گرفته ۵۰ درصد در دی ماه بود اما این نکته را نباید فراموش کرد که ضریب تبدیل برف به آب ۸ تا ۱۵ درصد است؛ به این معنا که یک متر برف معادل ۱۰ سانتی متر باران است. پس حجم وسیع برف در مقایسه با بارش باران معادل ۱۰ درصد تبدیل به روان آب را ایجاد می کند.

● لایحه بودجه سال ۸۷ بخش آب

معاون وزیر نیرو گفت: تأمین مالی بخش آب همواره مورد توجه دولت نهم بوده و شخص رئیس جمهور با نگاه ویژه سعی در تأمین منابع مالی این بخش داشته، این در حالی است سال گذشته میزان اعتبار بخش آب ۲۷ هزار میلیارد ریال بوده که این رقم در لایحه بودجه سال ۸۷ به ۳۲ هزار میلیارد ریال رسیده است.

به گفته وی این رقم بدون در نظر گرفتن منابع داخلی شرکت و اعتبارات ارزی است، این در حالی است که طبق سیاستگذاری شخص رئیس جمهور ۵ هزار میلیارد ریال مازاد اعتبار منحصراً برای احداث و تکمیل شبکه های آبیاری و زهکشی تخصیص می یابد.

زرگر گفت: تعدادی از سدها در کشور وجود دارند که آب نیز پشت آنها جمع شده و به دلیل عدم وجود شبکه آبیاری و زهکشی کمتر مورد استفاده قرار می گیرند، این در حالی است که با اعتبار ویژه این بخش در سال آتی ظرفیت احداث شبکه های آبیاری و زهکشی کشور به سه برابر افزایش می یابد.

● صادرات آب به کویت

معاون وزیر نیرو در امور آب و آبفا گفت: در سفری که هفته گذشته وزیر امور خارجه کویت به ایران داشت یکی از موضوع اصلی مذاکرات انتقال آب ایران به کویت بود که این امر سابقه‌ای در حدود یک دهه دارد.

وی ادامه داد: در سال ۸۳ تفاهمنامه‌ای میان وزیر وقت نیروی ایران و کویت به امضا رسید که قرار بود ظرف یک سال مقدمات کار از بعد طراحی و سرمایه‌گذاری فراهم شود اما متأسفانه این کار عملیاتی نشد و قرار شد تفاهمنامه برای یک سال دیگر تمدید شود که باز هم مسکوت ماند.

به گفته زرگر هفته گذشته بحث جدی در خصوص انتقال آب ایران به کویت صورت گرفت و قرار شد ظرف یک ماه آتی اجلاس کارشناسی میان مسئولان آب ایران و کویت برگزار و تفاهمات به مرز نهایی رسد.

معاون وزیر ادامه داد: در حال حاضر از بحث دقیق مشخص شده و زمان نیز برای این کار مشخص شود.

وی اظهار داشت: یکی از بندهای تفاهمنامه این است که قیمت در آینده در قالب مکانیزمی بین دو کشور تفاهم شود، این در حالی است که انتقال ۳۰۰ میلیون متر مکعب آب از طریق خط لوله به این کشور انجام خواهد شد.

سؤال روز

تأثیر ورود بانک‌های خارجی به ایران

مهدی مهرپور

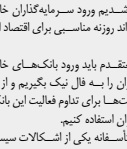

محمدقلی یوسفی/استاد دانشگاه

با توجه به شرایط کنونی اقتصاد ایران و با عنایت به این مسئله که ما اکنون در وضعیت حساس و تحریم‌های بین‌المللی واقع شدیم ورود سرمایه‌گذاران خارجی می‌تواند روزنه مناسبی برای اقتصاد ایران باشد.

معتقدم باید ورود بانک‌های خارجی در ایران را به فال نیک بگیریم و از همه ظرفیت‌ها برای تداوم فعالیت این بانک‌ها در ایران استفاده کنیم.

بانکی کشور این است که در حال حاضر اغلب بانک‌ها در اختیار دولت بوده و فعالیت بانک‌های خصوصی در ایران محدود است ضمن این که دولت با دادن وام و تسهیلات تکلیفی منابع بانک‌ها را مورد استفاده خود قرار می‌دهد.

در این حالت تسهیلات به بخش خصوصی کاهش یافته و سیستم بانکی باید جبران هزینه‌های خود را از طریق بالا بردن سود بانکی اعمال نماید، اما با ورود بانک‌های خارجی مردم می‌توانند اعتبارات و تسهیلات ارزان با نرخ سود بانکی استاندارد (جهانی) بگیرند و مسئله اندانخته و تقاضای کاذب تعیین کننده شود، دیگر این که رقابت بین بانک‌های ایرانی و خارجی افزایش پیدا کرده که این عامل موجب افزایش کیفیت سیستم بانکداری ایران می‌گردد.

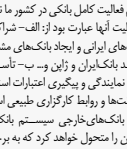

علی یاسری/نماینده اسبق ایران در صندوق بین‌المللی پول

از قبل از انقلاب اسلامی در ایران بانک‌های خارجی مجاز به حضور فعال در انجام فعالیت کامل بانکی در کشور ما نبودند و فعالیت آنها عبارت بود از: الف- شرکت با بانک‌های ایرانی و ایجاد بانک‌های مشترک مانند بانک‌ایران و ژاپن و... ب- تأسیس دفاتر نمایندگی و پیگیری اعتبارات اسنادی، ضمانت‌ها و روابط کارگزاری طبیعی است ورود بانک‌های‌خارجی سیستم بانکداری و ارزی بین‌المللی دسترسی پیدا کنند و با سایر بانک‌های خارجی تعامل داشته باشند.

۴- افزایش رقابت بانکی، بهره‌وری و کارایی سیستم بانکداری در ایران

۵- همان طور که می‌دانید یکی از شرایط عضویت در سازمان WTO این است که نظام مالی و بانکی ایران باید عاری از محدودیت باشد که ورود و تعامل این بانک‌ها تسهیل‌کننده این امر است.

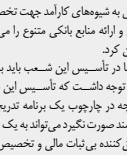

محمد واعظ/استاد دانشگاه

تأثیری که به‌طور معمول بر نوشته‌های اقتصادی مطرح است ایجاد فضای رقابت در نظام بانکداری و تشویق بانک‌های داخلی به شیوه‌های کارآمد جهت تخصیص منابع و ارائه منابع بانکی متنوع را می‌توان عنوان کرد.

اما در تأسیس این شعب باید به این نکته توجه داشت که تأسیس این شعب چنانچه در چارچوب یک برنامه تدریجی و هدفمند صورت نگیرد می‌تواند به یک عامل تزریق کننده بی‌ثبات مالی و تخصیص غیر متوازن منابع تبدیل گردد.

به همین دلیل توصیه سیاستی بنده این است که در اولین مرحله شعب داخلی بانک‌های خارجی صرفاً مجاز به عملیات غیر اعتباری باشند. به‌عبارت دیگر از وجود آنها بتوان در عرصه خدمات ومحصولات بانکی نوین، تجهیز و تخصیص منابع مبتنی بر رعایت شیوه‌های غیر اعتباری استفاده کرد.

اصولاً عملیات بانکی غیر اعتباری را با توجه به شرایط عمومی اقتصاد ایران برای بانک‌های خارجی در دو بخش مسکن و صنعت و معدن پیشنهاد می‌کنم.

در آخر معتقدم با ورود بانک‌های خارجی، سیستم بانکداری ایران وارد عرصه جدیدی در نظام بانکداری دنیا می‌شود.